పూలు

వి. పి. కరుణాకర్

ఆరోజు . . .

నాకు ఇప్పటికీ గుర్తు ఉంది.

నా చెంపమీద గట్టిగా కొట్టారు.

నామీద మీరు చెయ్యి చేసుకోవడం అదే మొదటి సారి.

నా కళ్ళల్ల నీళ్ళు తిరిగాయి.

చెంప తడుముకున్నాను.

మీ చేతివేళ్ళు పొంగుతున్నాయి.

"చెప్పానా నీకు, గుమ్మం దగ్గిర నుంచోవద్దని!' అన్నారు.

అప్పటివరకు నేనింట్లోనే ఉన్నాను. నిజం. మీరు ఆఫీసునుండి వచ్చేవేళ అయింది. మీరు రాగానే మీ కిద్దామని కాఫీ కాచాను. ఎంతసేపటికీ రారు. బయట సైకిలు బెల్ మోగింది. మీరనుకుని బయటికి వచ్చాను. మీరు కాదు. ఎవరో. తిరిగి ఇంట్లోకి రాబోతూంటే సైకిలుమీద వస్తూ సందుచివర మలుపులో మీరు కనిపించారు. మిమ్మల్ని చూస్తూ నిలుచున్నాను. నామీద మీకు అనుమానం. నా మాటలమీద మీకు నమ్మకం లేదు. [illegible] ఏమిటి?

నే నెంతసేపటికీ మాట్లాడలేదు.

నా జుట్టు పట్టుకున్నారు. నా తల గోడ[illegible] కొట్టారు. వెనక బొప్పి కట్టింది. కళ్లలో నీరు నిలవడంలేదు.

"చెప్పు?" అన్నారు.

చెప్పాను. నమ్మలేదు. నమ్మరని నాకు తెలుసు.

"నిజమేనా?" అన్నారు.

వేళ్ళు మడిచి నా ముఖంమీద కొట్టారు. ముక్కు అదిరింది. రక్తం వచ్చింది. రక్తాన్ని చూడగానే నామీద దయ కలిగింది. నా జుట్టు వదిలారు. నా కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి. కదలలేకపోయాను. అలానే గోడకు జేరగిలబడిపోయాను.

మీకు గుర్తుఉందా ఆ సంఘటన?

అవును.

మీ కెందుకు గుర్తు ఉంటుంది? ఆ తరవాత నన్నెన్నిసార్లు కొట్టారో బెల్టుతో నా వీపు వాచి పోయేలా, ఆ బకిల్ అచ్చులు నా శరీరంమీద తట్లులు తేలేలాగ . . . ఈ సంఘటనలన్నీ మీ కెందుకు గుర్తు ఉండాలి?

మన పెళ్లి అయిన కొత్తలో మన సంసారం గురించి నేనెన్ని కలలు కన్నాను! ఆ తియ్యటి కలలన్నీ ఏమైనాయి? అవును. నేను అనుకున్నవి ఎప్పుడూ జరగలేదు. మీ ప్రేమలో, మీ లాలనలో, మీ ముద్దు లలో కరిగిపోదామని నేనెప్పుడు అనుకోలేదు! ఆడ దాన్ని. ఈ విషయాలన్నీ ఎట్లా చెప్పేది?

నేను పూలు పెట్టుకుంటే సహించలేకపోయేవారు. ఎందుకో నాకు అర్థమయ్యేది కాదు. "ఆ పూలు ఏమిటి బోగందానిలా. తీసెయ్. నా కిష్టంలేదు" అన్నారు.

పూలు పెట్టుకోవడం తప్పా? పూలు బోగంవాళ్ళు తప్ప ఇంకెవరూ పెట్టుకోరూ? నిజం. ఆ పూలు మీకోసమే పెట్టుకున్నాను. నా అలంకరణ అంతా అంటూ ఉండాలని ఎప్పుడైనా అనుకున్నారూ? చెప్పండి. ఈ మూడు సంవత్సరాలలో నామాట కెప్పు డేనా విలువ ఇచ్చి మన్నించారా? పోనీ, కనీసం నన్ను అర్థంచేసుకోడానికి [illegible] కనిపించే మీ ముఖం వెనకాల మనసు [illegible] మైనది. [illegible] స్తూంటారనీ [illegible] నమ్మరు. నేవి [illegible] మూలు [illegible] దాంబాబుకోవాలా. [illegible]

మరోసారి . . .

మీరు ఆఫీసునుండి [illegible] వచ్చి మీ కిచ్చాను. కొద్దిగా [illegible] ఉందేమిటి?" అన్నారు.

ఎప్పుడేనా ఇచ్చారూ? నలుగురితో నేను మాటన్నా సోతా నన్న జ్ఞానం మీకు ఏకోశాన్నైనా కలిగిందీ? అందుకు నాకు బాధలేదు. అసలు బాధ అంటే ఏమిటో తెలియ [illegible] మిమ్మల్ని [illegible] మన్నందుకు బాధగా ఉందా?

[illegible] రోడ్డుమీద [illegible] చేస్తూ నడుస్తూంటే కిటికీలోగుండా ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తున్నాను. అప్పుడే మీరు వచ్చారు.

"ఏమిటి చూస్తున్నావు?" అడిగారు.

ఆ పాపని చూపించాను. ఆ పాపని చూస్తే మీలో ఎటువంటి భావాలు కలుగుతాయో, ఆ రంగులు మీ కళ్లలో చూద్దామని ఉత్సుకతతో మీవంక చూశాను.

"ఆ పాపవంక చూస్తున్నావా, లేక ఆ ఎదురింటి [illegible] వాడివంక చూస్తున్నావా?" అన్నారు.

అదిరిపడ్డాను. పిడుగులాంటి ఆ మాటకు నా ఆశ

ఆత్మవిశ్వాసం అణువంతయినా లేనివాడికి ఇతరులమీద నమ్మకం ఉండదు. ప్రపంచంలో ప్రతిది అనుమానాస్పదంగానే కనిపిస్తుంది. అలాంటివాడికి నమ్మకం పుట్టించడానికి ఇతరులు చేసే పనులన్నీ అపనమ్మకం పెంపొందడానికే దోహదమిస్తాయి. కనకనే కాబోలు సంశయాత్ముడు నశిస్తాడు అంటారు. మరి ఆ సంశయాత్ముని భార్య మాట ఏమిటి?

ఎందుకు? మీకోసం కదూ? పోనీలెండి. మీ కయిష్టమైన పని నేనెప్పుడూ చెయ్యను. అయినా మీ ఇష్టాన్ని కాదన్న దెప్పుడు? చెప్పండి. హృదయంమీద చెయ్యివేసుకుని చెప్పండి.

నాతో ఎప్పుడేనా ప్రేమగా మాట్లాడారూ? లేదు. నేను కేవలం యంత్రాన్ని కదూ? మీ ఇష్టానిష్టాలకు అనుగుణంగా క్షణక్షణం మారుతూఉండాలి. నాకూ హృదయం ఉందని, నాకూ ఒక వ్యక్తిత్వం

"ఎలా?"

జవాబుగా ఆ వేడివేడి కాఫీ నా ముఖంమీదికి విసిరారు. ఆ క్షణంలో నాకేమనిపించిందో తెలుసా? నరకం మరోచోట లేదని! అందుకే నాకు స్వర్గంమీద నమ్మకం పోయింది.

ఇంకోసారి నామీద కోపం వచ్చి . . .

నాకు నవ్వు వస్తూంది!

నామీద మీకు కోపంలేని దెప్పుడు?

. . . చెయ్యిపట్టుకు లాగి కింద పడేశారు. గర్భస్రావం అయింది. తిరిగి నాకు సంతానం పొందే యోగం ఉండదని ఆ తరవాత డాక్టరు ద్వారా తెలుసు కుని ఎన్నెంత సతాయించారు? "మళ్లీ పెళ్లి చేసు కుంటాను నిన్నొదిలి" అనేవారు మాటిమాటికి. వద్దని ఎప్పుడేనా అన్నానా?

మీ అక్కగారి ముందు, అమ్మగారి ముందు, బంధువుల ముందు కనీసం నాకు కొద్దిపాటి గౌరవం

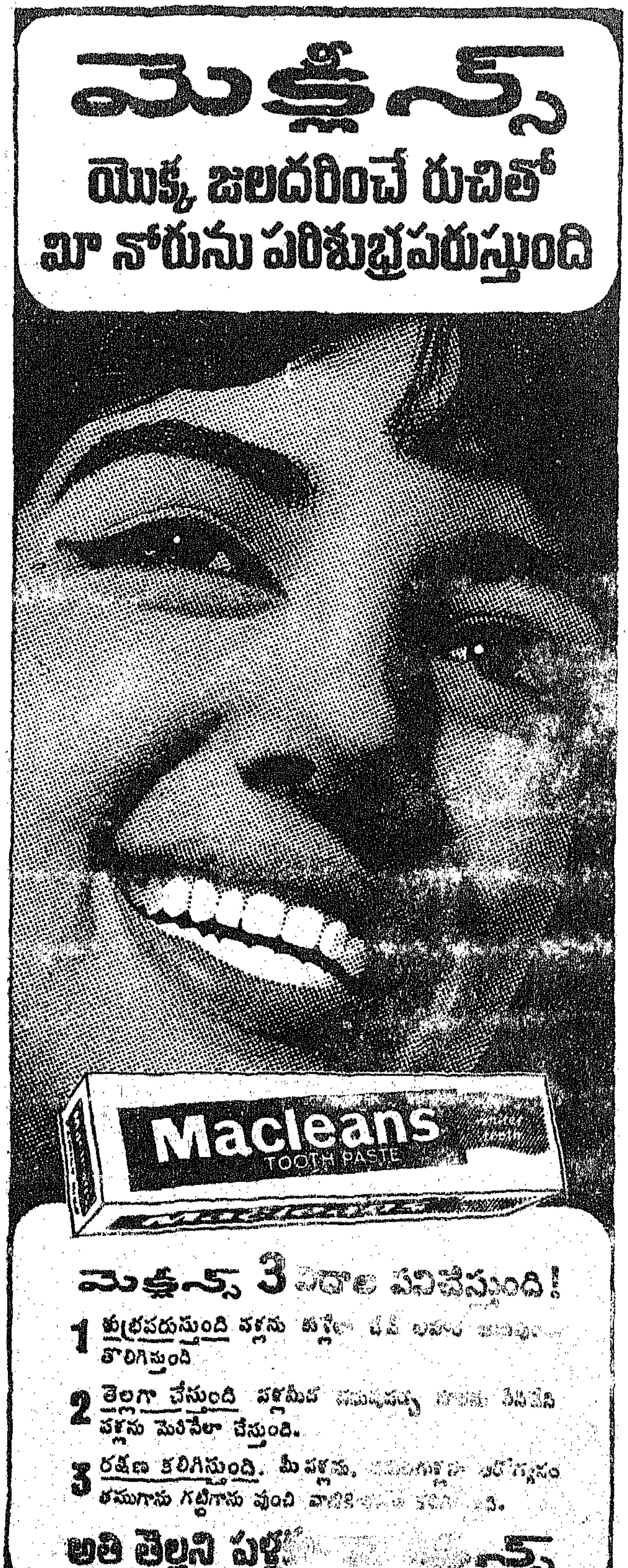

MTP-1-P-1-65/

చనలన్నీ ఆగిపోయాయి. మీ అనుమానం ఎలా తీరుతుందో అర్థంకాక నిరుత్తరనై గుడ్లప్పగించి అలానే నిలుచుంటే, బెల్టుతీసి ఎన్ని దెబ్బలు కొట్టారో గుర్తుందా?

నిజం చెప్పాలంటే నామీద అనుమానంతో, బల్లాలలాటి మాటలతో నా హృదయాన్ని తుత్తునియలు చేశారు. వేధించారు. మీరంటే అసహ్యం కలిగేలా చేశారు. ఈ రంపపుకోతలు ఎంతకాలమని ఓర్చుకునేది? కాని ఓర్చుకున్నాను, నా కన్నీళ్లన్నీ ఇంకిపోయి హృదయం పగిలిపోయేవరకూ.

మా ఇంటికి నన్ను వెళ్లనిచ్చేవారు కాదు. కొన్నిసార్లు ఎక్కడికేనా మీనుంచి దూరంగా పారిపోదామని పించేది. పారిపోయి? ఆ తరవాత నా జీవితం ఎన్ని మలుపులు తిరిగి ఎంత నికృష్టంగా తయారవుతుందో ఊహించగలను. పోనీ, ఆత్మహత్య చేసుకుంటే? చచ్చిపోయి సాధించేదేమిటి? చచ్చిపోకూడదు. బ్రతకాలి. బ్రతికి మిమ్మల్ని సాధించాలి.

అందుకే మీమీద కోపంతో, నిజం చెప్పాలంటే ఆ కోపాన్ని అధిగమించే ప్రతీకారంతో, రాంబాబుతో స్నేహం చేశాను. మా స్నేహం ఎంతదూరం వెళ్లాలో అంతదూరం వెళ్లింది. ఈ మా స్నేహం మీకు తెలియాలని నేనెంతో ఆరాటపడేదాన్ని. నా భర్తగా మీరు ఏది సహించినా ఈ విషయాన్ని సహించలేరు.

చివరికి ఈ రోజున ...

మిమ్మల్ని చూడగానే రాంబాబు నన్ను వదిలి వెళ్లిపోయాడు. మీ ఆలోచనలన్నీ నిరుత్తరతలో ఇంకిపోయాయి. అతను వెళ్లిపోయినవైపు కొద్దిసేపు చూశారు. తలతిప్పి నావంక చూశారు. తలుపులు వేశారు. గడియపెట్టారు. తుఫాను ముందుండే ప్రశాంతత మీలో పొంగుతూంది. మీ కళ్లు రక్తం కక్కుతున్నాయి. తిరిగి నావంక మరోసారి చూశారు. లోపలికి వెళ్లారు. నేను గోడకు ఆనుకున్నాను. ఏం జరగబోతూందో నాకు తెలుసు.

తిరిగి వచ్చారు. మీ చేతిలో కత్తి ఉంది. మీ చేతులు వణుకుతున్నాయి. నా దగ్గిరగా వచ్చారు. నా జుట్టు పట్టుకున్నారు.

"ఏం పని ఇది?" అన్నారు నవ్వుతూ.

ఆ నవ్వులో బాధ మీ కళ్లలోని రక్తంతో కలిసి గడ్డకట్టింది.

నేను మీమీద తీర్చుకుంటున్న ప్రతీకారాన్ని గూర్చి ఏం చెప్పేది?

"చెప్పు" అన్నారు.

చిన్నగా నవ్వి కళ్లు మూసుకున్నాను.

రెండుక్షణాల నిశ్శబ్దం.

మీ ఊపిరిలోని ఉద్రేకం నా ముఖంమీద వేడిగా తగులుతూంది.

తిరిగి కళ్లు తెరిస్తే నా ఒంట్లోంచి రక్తం మీ ముఖంమీదకు చిమ్ముతూంది.

ఇప్పుడు చెప్పండి. నా రక్తం వేడిగా ఉందా, చల్లగా ఉందా? ★